

Добруджански край

О, добруджански край,
Ти нашъ си земенъ рай,
Въ тебъ златно жито зрѣй,
Въ тебъ стадо сладко блѣй!

Орлитѣ отъ възбогъ,
Просторѣтъ ти широкъ
И слънчо — мощни Фебъ,
Ни спомватъ все за тебъ!

Подъ чужди ти бѣ кракъъ,
Дойде денѣтъ въ кой пакъъ
Да бждешъ кятъ нашъ ти,
Тѣй както и прѣди!

Съ оржже, свѣтлина
Ний твоята бжднина
Ковеме всѣки часъ, —
Храни надежда въ насъ!

Люб. Бобевски.

